

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Advteriis Et Stupro. Titvlvs XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Innocentius III.

A Item illam & mortiferam & odibilem ballistariorum & sagittariorum adversus Christianos & catholicos exerceri de cetero sub anathemate prohibemus.

DE ADULTERIIS ET
stupro-

TITVLVS XVI.

CAP. I.

Stupravit virginem tenetum eam datur, & ducere in uxorem: & finis vult cum ea contrahere, ultra dotem corporaliter castigabuerit.

b.d. sive cap. sequuntur.

Ex Exodus l

Si seduxerit quis virginem nondum sponsatam, dormieritque cum ea, dotabit eam, & habebit uxorem. Si vero pater virginis dare noluerit, reddit pecuniam juxta modum dotis, quam virgines accipere consueverunt.

CAP. II.

Summatum est supra capitulum proximo.

idem Episcop. Episcop.

Pevenit ad nos, quod Felix quandam virginem stupro decepit: quod si verum est, quamvis esset de lege pena plectendus, nos aliquatenus legis duritatem molientes, hoc modo disponimus, ut aut. quam stupravit, uxorem habeat: aut si renuendum putaverit, corporaliter castigatus, excommunicatusque, in monasterio, in quo agat poenitentiam, detrudatur de quo nulla sit regendi fine & praeceptione licentia.

CAP. III.

Maritus retinens adulterum conjugem non peracta poenitentia, participes est deliti: seu si est poenitentiam, non tamen debet eam sapere recipere.

Ex Concilio Arelaten.

Si vir sciens uxorem suam delinquisse, quæ non erigit poenitentiam, sed permaneat in fornicatione, vireri cum illa: reus erit, & eius peccati participes. Quod si mulier dimisit erigit poenitentiam, & voluerit ad virum suum reverti, debet, sed non sape, recipere peccatricem.

CAP. IV.

Maritus propter suspcionem potest accusare uxorem de adulterio, & in accusando preferatur ceteri.

Ex Concilio Parisiensi. 4.

Maritis etiam ex suspicione uxores accusare permisum est, & ipsi plus ceteris de adulterio accusare possunt & defendere.

CAP. V.

Ad solam mulieris confessionem, afferentis se commissari adulterium cum sacerdoti, non debet sacerdos puniri, sed sibi infirmato potest indicus purgatio, quam si praefiserint, absolvitur, deficiens verò suspenditur ab officio.

Alexander III.

Significasti nobis & quandam Presbyterum cum alterius conjugie intra ecclesiam dormivisse, quæ se & illum eidem sacerdoti hujusmodi delictum confessos fuisse publicè tibi detexxit, & hoc ipsum idem sacerdos nomen adulteri celans in presentia tui dixit. Super quo quid fieri debeat, cum negante adultero mulier in confessione perficit, confilium requisisti. Ideoq; mandamus, quatenus condignam poenitentiam praefata imponens adultera, ecclesiam per aspercionem aqua benedicta reconciliare proceres. Prædicto autem sacerdoti, ne (contra Apostolum) infirmorum corda mala fama ipsius percutiantur, & ne vituperetur minister.

a Cap. i. eod. tit. in 2. compil. b Exod. 22. & Cap. i. eod. tit. in 1. comp. c ad. præcept. d Burch. I. 16. deo. c. ult. etiam tribut. concilio Parisiensi c. 3. e Cap. 6. eod. tit. in 1. compil. & post Concil. Lat. part. 10. c. 2.

tium nostrum, neque securiores Presbyteri, existentes in peccatum licentius prolabantur, cum vicinis v. Presbyteris, quos se nolle pejorare cognoveris, juxta arbitriorum purgationem indicas: quem, si purgare se posset in officio suo ministrare permittas: alioquin ab officio suo ipsum suspendere non postponas.

CAP. VI.

Coniunctus conjugem de adulterio impetrare non posset, si & ipso adulterium commissare concubatur.

Innocentius III. Tiron. a Episcopo.
In telleximus b. quod cum S. laicus H. uxorem suam a maritali conforso depulisset, diocesanus eum, audiens eandem cum quodam adultero forniciare, eam & illum vinculo excommunicationis affixit: quodam adulterum abjurans, absoluzione recepta, coram Episcopo memorato praeditum virum sibi rectini constitutavit: at ille objecit, si adulterium, & quod id ipso non expulsa, sed spontanea recessit, relinquentia sui profuit minime faciendam: quod mulier inde ans, replicavit in ipsum, quod fuerat formicatus: [19 infra.] Quocirca mandamus, quatenus (nisi tibi concubiterit, vel per evidentiā rei vel per confessionem legitimam mulieris, quod adulterata sponse fuisse) adulteria etiam quod videtur commissile, probatum certe, ipsum recipere compellas eandem. Quod si prædicto modo de mulieris formicatione concubiterit (nisi telle per quos virtus adulterium est probatum, fuerit reprobati, cum matrimonii ius in utroque & latere confirmat & paria delicta mutua compensatione rollant) nihilominus eum cogas, ut eam recipias, & maritali affectione pertrahet: alioquin mulieri silentium impone non postponas.

[c. 1. Et de formicatione subiecto preceparat: properat post adcepit ut non poterit contra ipsam. Cum autem utrius per probandi hoc facultate concessa, praefata mulier per quodam testem eiusdem viri adulterum probavisset, quae viri spes dicata tenuit minus idones reprobandos: tandem ab eo ad iustam presentationem fuit appellatum.]

CAP. VII.

Non debet separari matrimonium, quod iurum proper adulterium, quando ambo conjuges fuerint adulterati.

Idem Episcop. Ambian. d

Tva fraternitas & requisivit, utrum aliquo denegari te uxori fuit in adulterio deprehensus debitus conjugale, si postmodum ipse cum aliis perpetraret adulterium manifeste, cogi debeat, ut eandem maritati afflictionem pertrahet: & infra. Super quo taliter respondeat quod cum paria crimina compensatione mutua delectant, hujusmodi fornicationis obtentu sua uxoris nequit, scilicet declinare.

DE RAPTORIBVS, INCENDIA-
riis & violatoribus ecclesiastis.

TITVLVS XVII.

CAP. I.

Ratione rapina soritur qui forsan non sive iudicatur, & ab eo puniri proprio judice suffragante,

Ex Concilio Melden. f

De illis autem, qui de loco ad locum iter faciunt, & ibi rapinas & depradationes peragunt, plenaria, ut ab illius loci prælatore excommunicantur, nec ante ex parœcia illa exeat, quæ dignæ, qui perpetratarunt emendent: quorum excommunicatione

a Tullen. b Cap. i. eod. tit. in 1. compil. c Datin. leg. deest in 5. Vaticanis & aliis Codic. d Ambian. e G. eod. tit. in 1. compil. f Concil. Meldensi c. 2. utrefit Burch. lib. 11. tit. c. 45. & Ivo p. 14. c. 109. habetur c. 1. eod. tit. in 1. comp.

proprio